

DONCS
AIXÒMARCEL·LÍ
BORRELL

Puritanisme?

Tot indica que aquell moviment político-religiós purità de l'Anglaterra del segle XVII, s'ha reencarnat en el món del cinema nord-americà del segle XXI. Han aixecat la veda per caçar furtius escàndols d'abusos sexuals. Com a qualsevol fill de veïna, m'emprenyen els abusos de poder. Sobretot els polítics. No és el cas de l'actor, director, productor i cantant ianqui Kevin Spacey (New Jersey, 1959), acusat i confés abusador de cossos efebs. Mateu 26:41, "L'esperit està disposat, però la carn és dèbil". Amén. Acabo d'assabentar-me que la Sony Pictures i el Ridley Scott han decidit esborrar del film *Todo el dinero del mundo*, aquelles escenes on apareix l'abusador Kevin Spacey, gravant-les de nou amb un altre actor que s'ha vingut a fer d'esquirol. Els soviets leninistes també van esborrar de les fotografies de la Revolució d'Octubre l'incòmode camarada Trotsky. Una purga lenitiva. Per cert, l'odiosa parauleta *purga* em retorna a les fosques, actuals?, èpoques de les llistes negres. La tribu catalana té un lacònic refrany força contundent i vindicatiu: qui la fa, la paga. El purgatori del protagonista de *Sospechosos habituales* i *American Beauty*, amb dos Òscars, resulta flamejat. Sona a infern. El debat social, però, està servit: ¿convé separar vida privada i talent públic, artístic? O quan el puritanisme és un excés de zel.